

komståret 1981 til de i § 2, stk. 1, nævnte normalhandelsværdier. Opskrivningen fra statusværdi af stambesætningsdyrene ved udgangen af indkomståret 1980 (ligningsrådets fastsatte normalpriser eller handelspriser, der er lavere end normalhandelsværdier) til normalhandelsværdi ved begyndelse af indkomståret 1981 er skattefri. Det skattefrie opskrivningsbeløb beregnes for stambesætningsdyrene afgrænset efter hidtidig praksis.

Stk. 3. Den i § 2, stk. 4, nævnte nedskrivning kan for stambesætningsdyrene, afgrænset efter § 3, stk. 1, dog højst foretages med indtil 15 pct. i indkomståret 1981 og højst med indtil 25 pct. i indkomståret 1982.

Stk. 4. Landbrugere, som har fået forhøjet den skattepligtige indkomst for indkomstårene 1973-80 i forbindelse med udvidelse af stambesætning, og som har fået henstand med den heraf følgende skattebetaling, får nedsat den skattepligtige indkomst med forhøjelsesbeløbet i det pågældende indkomstår, men skal så indtægtsføre forhøjelsesbeløbet i indkomståret 1981.

Stk. 5. Ministeren for skatter og afgifter eller den, han bemyndiger dertil, kan efter ansøgning eftergive den skat, som efter nærværende lov pålignes landbrugeren for indkomståret 1981, som følge af en formindskelse af en stambesætning, der er sket før den 1. januar 1981. Eftergivelsen af skat efter 1. pkt. forudsætter, at den nævnte formindskelse af en stambesætning efter de hidtil gældende regler kunne ske, uden at fortjenesten skulle medregnes ved indkomstopgørelsen.«

Af mindretallet under nr. 1:

7) I *stk. 5, 1. pkt.*, indsættes efter »1981« ordet: »kan«.

Bemærkninger

Til nr. 1

De i ændringsforslaget anførte dyr har hidtil været betragtet som stambesætning, og der er ikke fremført overbevisende grunde til, at de ikke længere skal have den indarbejdede status. Den begrundelse, ministeren har givet udvalget, er, at hans forslag er båret af »forenklingshensyn«. Da der imidlertid under alle omstændigheder skal holdes skattemæssigt rede også på disse dyr, forekom-

mer begrundelsen tynd. »Forvirringshensyn« eller »provenu-jagthensyn« havde nok været en ærligere begrundelse for ministerens forslag.

Til nr. 2

Det er under alle omstændigheder uacceptabelt, at den, hvis husdyr er faldet i værdi i indkomstårets løb, i den anledning skal have forøget sin skattepligtige indkomst.

Til nr. 3

Fremskridtspartiet tager afstand fra at indkomstbeskatte folk på grundlag af, at de ved brand eller lignende ulykke har fået dræbt deres husdyr.

Til nr. 4 og 5

Overdrages husdyr ved gave eller arveforskud, opnår den, der afstår dyret, ingen indkomst. Han skal derfor ikke indkomstbeskattes.

Til nr. 6

Ændringsforslaget gør lovforslagets urimelige overgangsregler betydelig mindre tyngende og medfører, at overgangen til de nye regler bliver mulig at administrere på en forsvarlig måde, samt at besætningsejerne får bedre mulighed for at overse konsekvenserne af forskellige besætningsdispositioner i overgangstiden.

Til nr. 7

En pligt til at anvende 10 pct. af forskelsfradraget allerede i 1981 vil for mange landmænd – fordi regeringens underskudspolitik har skabt den alt for høje rente – betyde hel eller delvis fortabelse af denne del af fradraget.

Denne ulempe findes større end den af regeringen påpegede fordel ved tvangsordningen, nemlig at den skulle formindske »de særlige administrative problemer, der knytter sig til at føre kontrol med forskelsbeløbet«.

Fremskridtspartiet var helst gået det skridt videre at ændre § 8 til en regel om, at fradrag for forskelsbeløbet af landmanden selv skal kunne fordeles ret frit over 10 år, men folketingsflertallets holdning ved forslaget anden behandling har overbevist partiet om,